

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det, jeg nu siger, kan måske hjælpe hr. Jørgen Winther, for jeg beder om få det taget tilbage i udvalget med henblik på at få en klarhed over, hvordan man egentlig skal fortolke og forvalte det de enkelte steder.

Det, vi helst ikke skulle, er at få en usikkerhed om, hvilke områder det egentlig gælder for, og heller ikke at stille nogen institutioner i en situation, hvor det kan være vanskeligt at komme igennem med rygepolitikken, fordi den er så løst formuleret.

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg tror måske, det kan være nødvendigt, ikke mindst på baggrund af fru Anne Baastrups indlæg, at klare lidt op og udrede, hvad det egentlig er, der bliver gældende ret, når dette her lovforslag bliver vedtaget med det ændringsforslag, der er stillet fra regeringens side.

Det, der jo er hele hovedsigtet med det her lovforslag, er at sikre, at børn ikke lærer at ryge i skoler og i deres fritidsinstitutioner, og så skal vi jo trække en linje for, hvornår man er barn, og hvornår man er et ungt menneske og ligesom begynder at få sin egen selvbestemmelsesret i de lokaler, man færdes i. Det er det, vi har forsøgt at finde en linje for, hvor vi fra regeringens side lægger op til, at når det er børn, skolebørn, børn i fritidsinstitutioner, så er der rygeforbud.

Når det så drejer sig om ungdomsuddannelser og ungdomsklubber, ungdomsinstitutioner, ja, så er det et rygepolitikkrav på samme måde som det krav, som amterne har haft om at lave rygepolitik på deres institutioner helt tilbage fra 1995. Det er sådan set det, der så gør sig gældende. Nu udstrækker vi det bare til også at omfatte private institutioner, som man har aftale med om at løse opgaver for sig. Det kan enten være på uddannelsessiden, eller det kan være i forbindelse med den sociale opgave, som kommunerne og amterne har over for vores unge mennesker.

Spørgsmålet er så: Hvor skal den grænse gå, og hvordan skal den håndteres i praksis? Og der har jeg slået fast over for udvalget også i det seneste svar, der er givet til udvalget, at private hjem jo altså ikke er omfattet af det her lovforslag. Det her lovforslag retter sig alene imod offentlige institutioner og institutioner, der har aftale med det offentlige, og som drives på vegne af det offentlige for at løse den opgave, som det offentlige har.

»Private hjem« er så sammen med Socialministeriet nærmere defineret i den forståelse, man har af det begreb, nemlig at når der er tale om hjem, der åbnes for unge, men hvor de voksne selv bor der, har deres eget hjem der, er det stadig væk defineret som et privat hjem, og dermed er loven her ikke gældende.

Når det så drejer sig om de mere almindelige døgninstitutioner, hvor der er tale om almindelig ledelse og ansættelse af medarbejderne på det, vi kalder almindelige vilkår, men med døgnbemanding, ja, så er det en anden situation. Her siger vi, at hvor der er tale om, at de unge, der er på institutionen, primært er i aldersgrupperne over 14-15 år og opad, vil der være et krav om rygepolitik.

Det vil sige, at man på den enkelte institution skal have en rygepolitik, og hvis det er en amtsrådsinstitutionsaftale, er det amtsrådet, der lægger de overordnede rammer, sådan som det jo også er i dag. Det er jo typisk amtsrådene, der har disse døgninstitutioner for de vanskeligt stillede unge, og det klart, at det så er amtsrådet, der laver de overordnede rammer for, hvilke vilkår der skal være gældende, dels i egne institutioner, dels i de institutioner, som de indgår aftale med.

Det er amternes kompetence, og det anfægter vi ikke med det her lovforslag. Så det forandrer ikke noget på den nuværende situation med de bemærkninger, der er i lovforslaget. Loven her ændrer i virkeligheden ikke på den nuværende situation, ud over at man nu forpligter sig til også at lave rygepolitik på de private institutioner, som har aftaler med amterne.

Og hvad er det så for en pligt, man har? Ja, amterne kan altså her gå ind og give det frit over for den enkelte institution, at de selv tilrettelægger deres rygepolitik. Amterne kan også vælge, ligesom de kan med hensyn til gymnasierne f.eks., at lægge nogle overordnede rammer ned over deres institutioner og sige: Inden for de rammer kan man så udfylde sin rygepolitik. Og det er altså også det, der kommer til at gælde her. Det er amtets kompetence, der må slå igennem. Det vil være amtskommunerne, der lægger vilkårene for institutionerne, og der er så en bred kompetence. Og det er den samme kompetence, som de har i dag.

Så der er sådan set i virkeligheden ingen grund til at være bange for, at amterne skal ændre politik på det her område, for det er ikke det, de får pålagt med den lov her. Det eneste, vi siger, er, at amterne skal tage stilling til, hvor-